

Terje Lindström

Världens buhundfolk drabbades sommaren 2025 av en stor förlust när norrmannen **Terje Lindström** avled efter en kort tids sjukdom, endast 66 år gammal. Det är verkligen ingen överdrift att tala om hela världen i detta sammanhang, eftersom Terje Lindström utan tvekan var den mest kända och inflytelserika person som under de senaste decennierna verkat för rasens bästa.

Han var ordförande för rasens hemlandsklubb, **Norsk Buhundklubben (NBK)**, vid tre tillfällen, var tillsammans med sin hustru **Kathrine** en synnerligen framgångsrik uppfödare av rasen och dessutom en högt respekterad exteriördomare. Terje Lindströms meritlista inom hela den norska kennelverksamheten är omfattande: han satt i **Norsk Kennel Klub (NKK)**'s styrelse i åtta år och var under flera år vice ordförande. Han var långvarig ledamot och vice ordförande i NKK:s hälsokommitté.

Terje Lindström tilldelades NKK:s **silverförtjänsttecken**, och tillsammans med sin hustru Kathrine mottog han år 2008 **NKK:s uppfödarpriis**. Han examinerades som exteriördomare 1996 och hade domarbehörighet för alla raser i grupperna 2, 5, 9 och 10 samt för flera raser i grupperna 3 och 6. Han dömde i många länder runt om i världen, vid flera tillfällen även i Finland.

Fram till sin bortgång ledde han NKK:s utbildningskommitté för exteriördomare. Han föreläste vid NKK:s kynologkurs, vid den egna föreningens uppfödarseminarier samt på utbildningar för blivande domare och vid NKK:s domarkonferenser. I januari 2025 arrangerades på hans initiativ ett domarseminarium om buhundar. Han fungerade där som initiativtagare, arrangör, föreläsare och utbildare. Evenemanget lockade många deltagare och ansågs vara mycket lyckat. Terje Lindström ansåg att domarutbildning var av största vikt. För honom var en sund konstruktion grunden för funktionell hälsa – och därmed för ett gott hundliv.

Inom **Norsk Buhundklubben (NBK)** verkade Terje Lindström på många sätt, alltid när hjälp behövdes – även för att styra verksamheten tillbaka på rätt kurs. Första gången valdes han till ordförande år 2002. Med en företagsledares handlingskraft tog han omedelbart itu med både aktuella och långvariga utmaningar: att förena två nationella rasklubbar, förbättra föreningens svaga ekonomi, utbilda och stötta uppfödare, betona vikten av hälsoundersökningar samt utveckla buhundarnas användnings- och aktivitetsmöjligheter.

Terje Lindström såg mycket positivt på nordiskt samarbete för rasens bästa, något som inte varit en självklarhet under alla ordförandeperioder. Efter några år lämnade han posten på grund av andra åtaganden, men tvingades åter ta över ordförandeskapet 2009 i ett direkt nödläge. Det var omöjligt att rekrytera personer till ledande uppdrag och den ekonomiska situationen var alarmerande. Han lyckades samla en fungerande styrelse och hålla klubben verksam.

År 2021 sammanställde Terje Lindström tillsammans med **Börge Espeland** ett raskompendium som inom kort även kommer att publiceras på engelska, i syfte att sprida kunskap om buhundar till stora delar av världen. År 2022 befann sig NBK åter i en situation där man var tvungen att vända sig till Terje Lindström. Avelsregler som varit 15–20 år gamla hade trots upprepade försök inte kunnat revideras, och grundläggande meningsskiljaktigheter rådde. I detta sammanhang behövde han till och med understryka att NKK:s regler gäller alla.

För att lösa konflikten tog den nya styrelsen fram nya avelsregler som infördes på prov under ett år, varefter frågan skulle behandlas vid nästa årsmöte. Reglerna godkändes därefter med mindre justeringar år 2023. Den mest betydande förändringen var införandet av **HD-index**: där tidigare endast hundar med A- eller B-höfter godkändes för avel, accepterades nu även C-höfter, förutsatt att den andra hunden i kombinationen har A- eller B-höfter och att det sammanlagda HD-indexet uppgår till minst 200.

Rasstandarderna för buhund reviderades 2024, delvis i enlighet med FCI:s önskemål. Även i detta arbete var Terje Lindströms insats betydande.

När Terje Lindström ännu en gång tog sig an uppdraget som ordförande för rasklubben var hans mål att ena Norges buhundfolk – ett mål han till stor del lyckades uppnå. För detta har alla som intresserar sig för buhundar mycket att vara honom tacksamma för.

KIMURAS BUHUNDAR

Hundar och hundsport kom in i Terje Lindströms liv i mitten av 1970-talet, då lydnessprov var hans främsta intresse. I början av 1980-talet inledde han sin uppfödarverksamhet med rottweiler, och under kennelnamnet **Kimura** föddes mellan 1985 och 2014 sammanlagt 43 kullar. Bakgrunden till det japanskklingande kennelnamnet finns i Terje Lindströms ungdomsintresse för karate – hans japanske tränare och gode vän bar efternamnet Kimura.

Intresset för buhund väcktes när Terje Lindström arbetade som ringsekreterare vid NBK:s specialutställning i slutet av 1980-talet. Han ägde därefter två buhundar, men rasen fick verklig betydelse när han skaffade den utmärkta tikvalpen **Skadsemgaarden's Mia**. Enligt berättelsen blev den blivande hustrun **Kathrine Öksnevad** förälskad vid första ögonkastet – i Mia.

Mia utvecklades till en verklig utställningsstjärna: internationell och nordisk utställningschampion samt bland annat juniorvinnare vid **Världsutställningen i Helsingfors 1998**. Hon var den första buhundtiken som tog sig in på Norges lista över årets utställningshundar, den så kallade Bamse-listan.

Tillsammans med Kathrine inledde Terje Lindström uppfödning av buhundar, och den första kullen – Mias A-kull – föddes år 2000. Senare har Terje Lindström själv utsett

Kimura's Amanda till sin personliga buhundfavorit. Amandas utställningsmeriter stod inte i skuggan av moderns; hon var under flera år den mest framgångsrika hunden i spetsgrupp 5 i Norge och visade dessutom rasens mångsidighet genom att erhålla lydnadsmeriterna **LP1 och LP2** samt **BH-utbildningsbevis**.

Utöver Mia och Amanda ägde familjen Lindström även deras nära släkting **Sangrebakkens Bella**, syster till Amandas far. Totalt har **35 buhundkullar** registrerats under kennelnamnet Kimura. Den framgångsrika uppfödningen har byggt på skicklig, men ur dagens perspektiv ofta mycket djärv – och numera ibland förbjuden – linjeavel, baserad på avkommorna efter dessa tre tikar: Mia, Amanda och Bella.

Vid närmare granskning av stamtavlorna återkommer den berömde **Cato**, särskilt genom sin son **Håkon Den Gode av Leite-Gård**, samt bröderna **Cascilius Texas Tiger** och **Nicki North**, bakom vilka både Cato och hans bror **Snorre Jarl** återfinns. Framgångarna har naturligtvis även krävt ett utmärkt öga för hund, förmågan att välja den bästa valpen till den egna uppfödningen samt goda fodervärdar till avelshundar.

Kennelns största stjärna under det senaste decenniet har varit **Kimura's Peer Gynt**, resultatet av en lyckad skenbar utavel – Peer Gynts farfar är nämligen just Håkon Den Gode. Den senaste framgångsrika hunden är **Kimura's Kyrre**, vars bakgrund är genuint Kimura-präglad: fem av åtta av dess far- och morföräldrars föräldrar är Kimurauppfödningar, och även den sjätte har samma bakgrund. Skickligt har man ändå lyckats hålla femgenerationers inavelsgrad under den fastställda gränsen på **6,3 %**.

Kimuras framgång som uppfödare illustreras väl av att vinnaren av den årliga utställningen **Buhundens Nasjonaldag** varje år sedan 2001 har varit en Kimurahund – och nästan alltid har även bästa hund av motsatt kön varit deras uppfödning. I utställningsframgångarna har utan tvekan **Kathrine Lindström**, en synnerligen begåvad handler, haft stor betydelse. En sådan ringutstrålning är sällsynt.

Kimura har samarbetat särskilt med den brittiska **Arnscroft-kenneln** (Di Stirling) och den kanadensiska **Kyon-kenneln** (Karin Kloman). Uppfödningar har exporterats inte bara till grannländerna Sverige, Danmark och Finland utan även till övriga Europa, Nordamerika och Australien.

